

Rubel Olga És Édesanyja, Rubel Árminné

Ez az unokanővérem [Rubel Olga] az édesanyjával. Ők nagyon sokat voltak Párizsban, mert a testvére, az unokabátyám ott élt Franciaországban. Ez a kép is ott lett felvéve. Úgy 1920-1925 körül készült. Úgy emlékszem, már akkor kint voltak. Berta néni, az unokanővérem anyja az édesapám testvére volt. Olikával minden héten találkoztunk, nagyon szoros kapcsolatban voltunk. Olika érettségizett, olyan igazi úrinő volt, nagyon intelligens, rendes nő volt. Roppant közvetlen volt velünk. Odajöttek a Báthory utcába minden héten. Ott ebédeltek, vagy ott vacsoráztak, vagy csütörtökön, vagy szombaton, ahogy éppen sikerült. Olikának volt egy külön társasága, én általában meg voltam hívva, amikor önáluk volt társaság. A Király utca 13-ban laktak, jobb módú családnak számítottak. Az édesapja ékszerész volt, Rubel Árminnak hívták. Híres ékszerész volt a Király utcában, aztán a Váci utcába költözött. Nagyon jól ment neki az üzlet. Olika összeházasodott egy franciával, Mochcovitz Remos-nak hívták. Idejöttek Pestre lakni, a férje betársult az üzletbe. Az esküvőjük Párizsban volt. Jól éltek. A nyilasok megölték mindnyájukat. A francia követségen laktak egy darabig 1944-ben. Egy nap valami miatt hazamentek a Döbrentei térre, ahol akkoriban laktak. És akkor odamentek értük a nyilasok. Volt egy lányuk, a tizenhárom éves Ginette. Őt megerőszakolták, utána a nemi szervébe lőttek, és mind a hármukat bedobták a Dunába. A szülők szeme láttára csinálták mindezt a kislánnyal, aztán őket is lelőtték. Ez valamikor 1944 októbere után volt nem sokkal. Ezt pár napra rá már tudtuk, mert a Berta néni itt lakott velünk, és volt egy ápolónő, aki mindig jött őt meglátogatni, és ő mesélte. De nekünk mindig az volt az érzésünk, hogy az ápolónő is benne volt ebben, hogy az Olikát elvitték onnan. Ő tudta, hogy haza fognak menni azon a bizonyos napon, és beszélt a nyilasoknak róla, és azok így tudtak utánuk menni. Ők a francia követségen biztonságban lettek volna, védelemben.